

[Steen Folke]

teterne ikke hægges af skolens samtidige benyttelse af lokaler og nabolokaler.

Hvis man tager en kommune som Birkerød, hvor der har eksisteret interimistiske skolepasningsordninger i 6 år, kan man ganske klart se konsekvenserne af, at der ikke har været de samme krav til disse ordninger som til fritidshjem. Det har bl.a. bevirket, at der på et af kommunens fritidshjem er op til 45 pct. af de såkaldte risikobørn. Det er formentlig ikke særlig hensigtsmæssigt hverken for de børn eller for andre.

Hvor forældrene ved ordningernes start nok i almindelighed bød dem velkommen, fordi de praktisk kunne løse et pasningsproblem for de mindre børn, uden at de skulle ud i trafikken, er det nu gået op for forældrene, at ordningernes standard er noget særdeles afgørende.

Jeg vil godt til slut spørge ministeren: er ministeren egentlig bekendt med, hvad børnekommissionens flertal og formand mener om regeringens forslag om skolepasningsordninger?

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg har kun nogle ganske få bemærkninger at gøre til ordførernes taler. Den første skal være til ordføreren for forespørgerne, hr. Uwe Jensen (Ribe a.), som citerede mig for at have sagt, at 75 pct. af børnene går i børnehaveklasse uden pasningsordninger. Det citat vil jeg gerne fralægge mig ophavsretten til. Det, jeg sagde ved førstebehandlingen her for 14 dage siden, var, at 75 pct. af kommunerne har børnehaveklasse. At der er behov for skolepasningsordninger, viser netop den omstændighed, at disse ordninger er groet op i stort tal inden for de sidste par år rundt omkring i kommunerne, så jeg tror nok, konklusionen må være den modsatte af den, hr. Uwe Jensen (Ribe a.) kom til.

Og når så hr. Uwe Jensen (Ribe a.) er vred over, at fru Helle Degn ikke vil være med til billige upædagogiske ordninger, må jeg omvendt kunne slutte, at fremskridtspartiet ønsker billige eller skræbete upædagogiske ordninger for vore børn. Det er et synspunkt, jeg ikke kan dele med fremskridtspartiet.

Hr. Wissing gav udtryk for, at skolepasningsordninger drejer sig ikke om børnenes tarv, men om en total ændring af det danske samfund i stil med de totalitære samfund.

Jeg er normalt villig til at debattere også meget forskelligartede synspunkter, men dette lader sig ikke kommentere seriøst.

Fru Gerda Møller sagde i sit indlæg, at det er forældrene, der er brug for i langt højere grad, end forældrene selv er klar over. Det synes jeg er en interessant udtalelse fra et parti, som normalt gør sig til talsmand for, at vi ikke må presse noget ned over forældrene, men jeg kan forstå på fru Gerda Møllers indlæg, at denne hensyntagen til forældrene øjensynlig ikke gælder, når det drejer sig om at forsøge at overtale en af forældrene til at passe børnene hjemme.

I øvrigt kan jeg helt og holdent tilslutte mig, hvad hr. Alfred Hansen sagde, nemlig at det er meget uheldigt i dette hus med to førstebehandlinger af det samme forslag, og jeg synes, at de spørgsmål, der er stillet, hører hjemme ved behandlingen af lovforslaget, som blev fremsat her i begyndelsen af måneden. Det ligger nu i udvalget, og dér skal jeg stille mig til rådighed, alt det udvalget måtte ønske.

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

Af de to førstebehandlinger var denne i hvert fald den grundigste.

Hr. Alfred Hansen fra retsforbundet mente ikke, jeg kendte forskellen mellem folkeskolelærere og pædagoger. Jeg sagde i mit første indlæg, og jeg gentager: »Folkeskolelærere har ofte den samme politiske overbevisning som pædagogerne.« Jeg skulle måske have præciseret: børnehavepædagoger, børnepædagoger, ungdomspædagoger, fritidspædagoger og socialpædagoger. Når jeg anbragte en del folkeskolelærere i denne bås var det fra min side ikke ment som noget positivt.

Der har rent faktisk været en del positive tilkendegivelser, der pegede på det alvorlige i, at debatten ved første behandling af L 161 den 13. februar 1979 blev ret så overfladisk. Jeg er glad for den opbakning, vor forespørgsel fra forskellig side har fået i dag, men alligevel må jeg sige, at jeg på en måde opfatter debatten her som en slags boykot af at ville beskæftige sig sagligt med så betydningsfuldt et område.

Ved første behandling af L 161, hvor man debatterede børnehaveklasse og skolepasning under ét, har jeg måttet konstatere, at der i alt kun blev brugt 1 kvarter – 15 minut-